

Arrest

nr. 287779 van 19 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Mr. A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2009.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 18 februari 2020 samen met haar moeder, vader en broer P. Op 2 maart 2020 dienen de moeder en vader van de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 november 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van de moeder en de vader van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 19 april 2022 met nummer X bevestigt de Raad deze weigeringsbeslissing.

Op 18 mei 2022 dient de verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

De verzoekende partij werd opgeroepen voor haar persoonlijk onderhoud op de Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) dat zou moeten plaatsgevonden hebben op 4 oktober 2022. De verzoekende partij was echter afwezig wegens een administratieve fout van het opvangcentrum. Ze was eveneens afwezig op 21 november 2022 wegens medische redenen. Om haar de kans te geven haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten werd haar een verzoek om inlichtingen toegestuurd op 22 november 2022. De verzoekende partij beantwoordde dit verzoek om inlichtingen op 14 december 2022.

Op 20 december 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)". Dit is de bestreden beslissing:\$

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Peruaanse nationaliteit en ben je afkomstig uit Lima, Peru. Je bent minderjarig. Je ouders zijn [C. J., L. O.] en [G. Q., J. E.] (O.V. [...]). Op 2 maart 2020 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je moeder verklaarde toen dat in Peru de criminaliteit welig tiert en je broer [E.] (O.V. [...]) en je vader al verschillende keren het slachtoffer werden van overvallen en fysiek geweld, onder andere door een zekere [M.]. Vanaf november 2019 werd je vader afgeperst en telefonisch bedreigd. Klachten bij de politie haalden niets uit. Je ouders beslisten dat jullie het land zouden verlaten, waarna jullie niet meer naar school gingen maar enkel nog examens aflegden. Op 26 januari 2020 vond je vader een nieuwe dreigbrief. Je ouders contacteerden de politie, die ter plaatse kwam om vaststellingen te doen. Op 17 februari 2020 reisde je met je ouders en broer [P.] (O.V. [...]) naar België. Op 2 maart 2020 verzochten je ouders om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreesde je moeder om het leven gebracht te worden. Drie of vier maanden na julliekomst naar België vond je broer [E.] een derde dreigbrief, die hij bij de politie aangaf. Je broer [E.] diende op 19 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 november 2021 werd het verzoek van je ouders geweigerd door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in haar arrest van 29 april 2022. De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 18 mei 2022 diende je een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je broer [P.] diende op dezelfde dag een eerste verzoek in. Je verklaarde om dezelfde redenen als je ouders een verzoek in te dienen. Je bent doodsbang om terug te keren naar Peru en vermoord te worden. Als gevolg van deze gebeurtenis heb je gedurende de bijna drie jaar dat je in België woont depressies, angsten en fysieke problemen. Je vreest dat de criminele organisatie die jullie met de dood heeft bedreigd, jullie zal vinden en vermoorden. Je beschreef voorts de door je moeder aangehaalde feiten, met name de schriftelijke bedreigingen die je familie ontving in november 2019 en januari 2020. Je stelde dat je nooit hulp kreeg van de politie, omdat de criminele organisaties in je land over het hele grondgebied opereren. Ter staving van je verzoek legde je je paspoort en een kopie van een politierapport neer (dd. 27.01.2020).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek d.d. 2 maart 2020, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat je familie het slachtoffer werd van afpersing en bedreiging door criminelen. Jij verwees naar dezelfde feiten en bevestigde dat je om dezelfde reden als je ouders een verzoek indiende. Je voegde toe dat je omwille van deze gebeurtenissen kampt met psychische en fysieke problemen. Hiervoor legde je geen begin van bewijs neer. Hoe dan ook betreft het medische problemen, die geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Je dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je paspoort bevestigt slechts je identiteit, die hier niet ter discussie staat. Het politierapport werd door je ouders reeds neergelegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en een manifeste appreciatiefout.

2.2. De verzoekende partij voert als eerste aan dat de commissaris-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen in het asioldossier van haar ouders. Intussen is haar oudere broer G.C.E.J. op zijn beurt naar België gekomen en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend. De commissaris-generaal heeft inzake dit verzoek om internationale bescherming een beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Ze meent echter dat naast de moeilijkheden die haar ouders in Peru hebben gekend met een criminele bende, ze tijdens haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) ook sprak over het feit dat zij door deze gebeurtenis angstaanvallen heeft en gebukt gaat onder de stress. Ze maakt zich tegelijk zorgen over het feit dat ze haar schoolopleiding in België zal moeten stopzetten bij een gedwongen repatriëring naar Peru.

Ze stelt dat ze het niet eens is met de gronden waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd om haar de vluchtelingenstatus te weigeren. Ze verwijst hiervoor integraal naar de feitelijke uiteenzetting en middelen die door haar broer G.C.E.J. in zijn beroepsschrift van 28 december 2022 werden ontwikkeld en maakt deze integraal tot de hare. Vervolgens citeert ze het verzoekschrift dat haar broer heeft ingediend bij de Raad tegen de beslissing van de commissaris-generaal inzake zijn verzoek om internationale bescherming.

De broer van de verzoekende partij voert aan dat hij vreest vermoord te worden door criminelen die banden hebben met de lokale politie omdat hij en zijn familie geweigerd hadden om in te gaan op hun eisen om grote geldsommen aan afpersers te betalen. Hij herhaalt vervolgens zijn verklaringen die hij eerder aflegde bij de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij citeert tevens uit de notities van dit persoonlijk onderhoud.

Hij stelt dat hij het niet eens is met de gronden waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd om hem de vluchtelingenstatus te weigeren. Zo staat het volgens hem vast dat de commissaris-generaal de weigeringsbeslissing in hoofdzaak heeft genomen omdat het eerdere verzoek om internationale bescherming van zijn ouders reeds was afgewezen door de commissaris-generaal. Hij meent echter dat hij ter gelegenheid van zijn eigen verzoek om internationale bescherming nieuwe en overtuigende verklaringen heeft afgelegd dewelke wel degelijk een nieuw licht konden werpen op zijn verzoek om internationale bescherming en dat van zijn ouders. Hij is verder van mening dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een grondig onderzoek te voeren van de door hem afgelegde verklaringen. Deze bevatten immers wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat zijn feitenrelaas wel degelijk waarheidsgetrouw is en dat een terugkeer naar Peru uitgesloten is. Hij wenst verder te volharden in zijn verklaringen aangaande het aanslepend probleem met een criminele bende en onderstreept dat hij wel degelijk eerlijk is geweest. Hij oppert verder dat de toelichting die hij gegeven heeft aangaande de bedreigingen en afpersingen die zijn familie sinds 2012 kent, wel degelijk aannemelijk is en niet *a priori* ongeloofwaardig zoals door de commissaris-generaal ten onrechte wordt aangenomen.

De broer van de verzoekende partij voert vervolgens aan dat de commissaris-generaal zijn relaas in vraag stelt omwille van het bestaan van tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn ouders. De door de commissaris-generaal geciteerde incoherenties en tegenstrijdigheden kunnen volgens hem echter niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in hun onderlinge verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij is ervan overtuigd dat zijn toelichting die hij gaf telkens hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de commissaris-generaal zich bedenkingen had gemaakt wel degelijk aannemelijk was en niet *a priori* ongeloofwaardig. Volgens hem heeft de commissaris-generaal ten onrechte geen rekening gehouden met het grote tijdsverloop tussen enerzijds de gebeurtenissen in Peru en zijn onderhoud op het Commissariaat-generaal anderzijds. Hij herhaalt dat de moeilijkheden die zijn familie heeft gekend in Peru begonnen zijn in 2012, zich situeren op diverse tijdstippen en in de ganse tussenperiode tot aan haar vertrek uit Peru in november 2021. Hij betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de traumatische ervaringen die hij en zijn ouders hadden opgelopen naar aanleiding van de gebeurtenissen in Peru.

De broer van de verzoekende partij zet uiteen dat uit zijn persoonlijk onderhoud is gebleken dat hij en zijn ouders jarenlang gebukt gingen onder angst en stress. Deze traumatische ervaringen kunnen wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat hij in de maanden en jaren die daarop volgden de gebeurtenissen hebben trachten te verwerken. Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Hij meent dat zijn verklaringen die hij heeft afgelegd op de DVZ en bij de commissaris-generaal die wel aannemelijk en coherent waren in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien niet waren overstijgen. Na het lezen van de bestreden beslissing realiseert hij zich dat hij voorafgaandelijk aan zijn onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven voor zichzelf best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten om op die manier een meer coherent en nog accurater relaas te geven. Hij stelt echter wel dat uit zijn persoonlijk onderhoud is gebleken dat hij wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn moeilijkheden als gevolg van een lang aanslepende afpersingszaak en de bedreigingen aan het adres van zijn gezin. Hij voert echter aan dat de diverse correcte, eensluidende en doorleefde antwoorden die hij tijdens zijn onderhoud wel wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas onterecht werden verzwegen in de weigeringsbeslissing. Hij vindt dat het niet opgaat om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop hij misschien een onaannemelijk of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop hij wel een overtuigend antwoord heeft gegeven. De commissaris-generaal toont volgens hem hierdoor geen blijk van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

De broer van de verzoekende partij brengt naar voor dat nadat hij had vastgesteld dat de politie niet bereid was om zijn klacht ernstig te nemen, hij alleszins in de oprechte overtuiging leefde dat een definitief vertrek uit Peru de enige optie was voor zijn veiligheid en dat hij er nooit meer zou kunnen terugkeren. Hij vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk voor hem nooit een daadwerkelijke bescherming kunnen

garanderen. Hij stelt dat zijn belagers criminelen zijn en connecties hebben met de lokale politie. Dit alles maakt volgens hem dat zij boven de wet staan en *de facto* niet vervolgd worden. Dit is een bijkomende reden waarom zijn klacht niet ernstig behandeld is door de politie. Hij heeft zijn vertrouwen in de Peruviaanse politie en in het juridisch apparaat, die beiden doordrongen zijn van corruptie, verloren en zal daardoor steeds een permanent gevoel van onveiligheid hebben. Hij vreest dat hij bij terugkeer opnieuw het slachtoffer zal worden van geweld en bedreigingen en dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven. Hij stelt dat de commissaris-generaal veel te weinig rekening heeft gehouden met de dagelijkse realiteit ter plaatse in Peru. Hij meent dat in de gegeven omstandigheden zijn verklaringen zouden moeten volstaan om hem het voordeel van de twijfel te verlenen.

De broer van de verzoekende partij brengt naar voor dat zijn asielrelaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Bij een eventuele terugkeer naar zijn land vreest hij hoe dan ook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij heeft volgens hem op het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal op voldoende wijze aangetoond dat zijn leven in gevaar is in Peru.

2.3. De verzoekende partij vraagt de om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekende partij bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

5. Bijzondere procedurele noden

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling

6.1. De minderjarige verzoekende partij dient op 18 mei 2022 bij de Belgische asieldiensten een eigen beschermingsverzoek in op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6.2. De commissaris-generaal nam vervolgens de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt volstaat bijgevolg niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

6.3. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat de verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen.

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op de vluchtmotieven die haar ouders aanhaalden, dient erop gewezen dat deze elementen reeds werden besproken in het kader van het beschermingsverzoek van de moeder van de verzoekende partij. Daarbij hebben zowel de commissaris-generaal als de Raad besloten dat er geen nood aan internationale bescherming kon worden vastgesteld. Bij arrest van 29 april 2022 met nummer 272 128 werd de moeder van de verzoekende partij zowel de erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Dit arrest heeft kracht van gewijsde. Bijgevolg maakt de minderjarige verzoekende partij, op basis van dezelfde vluchtmotieven als haar moeder, evenmin aannemelijk dat zij om deze redenen nood heeft aan internationale bescherming.

In zoverre de verzoekende partij zich in het verzoekschrift beroept op de vluchtmotieven die haar broer G.C.E.J. aanhaalde (rolnummer 286 326), dient erop gewezen dat deze elementen reeds werden besproken in het kader van het beschermingsverzoek van de broer van de verzoekende partij. Daarbij hebben zowel de commissaris-generaal als de Raad besloten dat er geen nood aan internationale bescherming kon worden vastgesteld. Bij arrest van 19 april 2023 met nummer 287 776 werd de broer van de verzoekende partij zowel de erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Dit arrest luidt als volgt:

“(…)

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij verklaart uit Peru te zijn gevlucht omdat ze bedreigd werd door een bende. In 2012 werd ze overvallen door M. Haar moeder legde hiervoor klacht neer bij de politie waardoor deze persoon werd gearresteerd maar daarna weer werd vrijgelaten. Hierna werd haar moeder bedreigd door de tante van M. In juni 2012 werd de verzoekende partij weer overvallen door leden van de bende van M. In 2014 werd ze door dezelfde bende overvallen en beroofd. In 2016 werd ze weer overvallen door dezelfde bende en in oktober 2019 werd ze een laatste keer door hen beroofd. In november 2019 begon haar moeder dreigbrieven en dreigtelefoons te ontvangen. In de tweede dreigbrief werd gesteld dat haar moeder 5000 soles moest betalen of dat anders haar hele familie ging gedood worden. In tegenstelling tot de eerste dreigbrief werd de verzoekende partij deze keer ook bedreigd met de dood. Haar familie legde hiervoor klacht neer bij de politie. In februari 2020 verlieten haar ouders, broer en zus het land en reisden naar België waar ze een verzoek om internationale bescherming indienden. De verzoekende partij bleef in Peru omdat ze nog aan het werk was en niet alle documenten in orde had gemaakt en dus niet kon meereizen. Ze verbleef bij haar tante in Lima maar keerde in juni 2020 terug naar haar ouderlijk huis om enkele documenten op te halen. Daar vond ze opnieuw een dreigbrief waar werd gesteld dat haar familie geld moest overmaken. De verzoekende partij diende klacht in bij de politie maar deze deed niets met de klacht. De verzoekende partij besloot Peru te verlaten. Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest de verzoekende partij gedood te worden door M. en zijn bende.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

5.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij een aantal documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier): haar origineel Peruviaans paspoort, haar originele identiteitskaart, haar originele studentenkaart, kopieën van verschillende schoolcertificaten, een kopie van een aangifte bij de politie van 1 februari 2012 en een kopie van een aangifte bij de politie van 9 juni 2020.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

Haar Peruviaans paspoort en identiteitskaart kunnen het bewijs leveren van haar identiteit, herkomst en nationaliteit. Deze worden echter op zich niet betwist.

Haar studentenkaart en kopieën van verschillende schoolcertificaten kunnen het bewijs leveren dat de verzoekende partij school heeft gevolgd in Peru. Dit wordt evenmin betwist.

Wat betreft de aangifte bij de politie van 1 februari 2012 toont dit enkel aan dat er op dat moment een klacht werd neergelegd tegen iemand die bekend staat onder de naam M. Deze klacht werd opgesteld op basis van de verklaringen van haar ouders. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. De verzoekende partij brengt geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan noch enige andere informatie over de verdere opvolging ervan. Aldus blijkt niet dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde. Op zich volstaat deze klacht in deze stand van zaken dan ook niet teneinde de door de verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven concreet aannemelijk te achten.

Wat betreft de aangifte bij de politie van 9 juni 2020 motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede grond: "Bovendien zijn uw eigen verklaringen in strijd met wat er in de door u neergelegde aangifte staat. U verklaarde de dreigbrief gevonden te hebben bij uw aankomst thuis (CGVS [E.], p. 17). In de aangifte die u neerlegde staat echter dat u bij het buitengaan van de woning om boodschappen te doen deze brief vond (document 4). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u dit bij de aangifte misschien verkeerd verklaard had, maar dat u de brief wel degelijk vond bij het binnentreden van de woonst (CGVS [E.], p. 18-19). Dat u zich dermate zou vergissen bij het afleggen van officiële verklaringen in het kader van een aangifte kan niet serieus genomen worden. Bovendien verklaarde u bij het neerleggen van die klacht melding gemaakt te hebben van beide dreigbrieven die uw moeder eerder had gevonden (CGVS [E.], p. 18). In de aangifte wordt evenwel enkel melding gemaakt van de aangifte van 27 januari 2020 en niet van de eerste aangifte of dreigbrief (document 4). U rechtvaardigde dit door te stellen dat u van de eerste dreigbrief geen bewijs had, enkel van de tweede (CGVS [E.], p. 19). Echter, indien uw ouders van de eerste dreigbrief een klacht neergelegd hebben, kan ervan uitgegaan worden dat de politie hier zelf iets van kon terugvinden. Tot slot is het zeer vreemd dat er volgens u in de laatste dreigbrief die u zelf vond geld gevraagd werd, maar dat u dan weer niet kon zeggen welk bedrag gevraagd werd (CGVS [E.], p. 18), terwijl in de door u neergelegde aangifte 5000 vermeld staat (document 4). Na confrontatie zei u dat u de dreigbrief maar vluchtig gelezen had en de politie genoteerd had wat er in die brief stond (CGVS [E.], p. 19). Dat u de dreigbrief nauwelijks gelezen zou hebben, kan dit niet vergoelijken aangezien de politie dit genoteerd heeft en er aldus van u verwacht mag worden dat u de inhoud van uw eigen aangifte kent. Gezien dit alles, kan aan de aangifte van 9 juni 2020 geen enkele bewijswaarde worden toegekend." De motivering omtrent dit punt van de commissaris-generaal vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en correct. Het gegeven dat de verklaringen van de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud verschillen van feitelijke elementen opgenomen in de aangifte van 9 juni 2020 doet inderdaad afbreuk aan de bewijswaarde van deze klacht. Deze klacht werd immers ook opgesteld op basis van de verklaringen van de verzoekende partij. Er liggen geen elementen voor die toelaten te verklaren waarom de verzoekende partij geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd bij het indienen van de klacht van 9 juni 2020 en tijdens het persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij brengt geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan noch enige andere informatie over de verdere opvolging ervan. Aldus blijkt niet dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde. Op zich volstaat deze klacht in deze stand van zaken dan ook niet teneinde de door de verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven concreet aannemelijk te achten.

Gelet op de summier inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

5.3.1. Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat de verzoekende partij er niet in slaagt om aannemelijk te maken dat ze in Peru daadwerkelijk, tot het moment van haar vertrek, afgeperst en bedreigd werd en dat ze bij een terugkeer naar Peru problemen zal krijgen met dezelfde personen. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij zich baseert op dezelfde feiten en problemen waarvoor haar ouders een verzoek om internationale bescherming indienden, deze over de hele lijn ongeloofwaardig werden bevonden en dit tevens werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in arrest met nummer 272 128 van 29 april 2022 en de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die hier een ander licht op kunnen werpen. Er duiken in haar verklaringen bovendien dermate veel elementen op die inconsistent zijn met het relaas van haar ouders waardoor de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas van de verzoekende partij alleen nog maar versterkt wordt. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing inzake het vluchtrelaas van de verzoekende partij dan ook terecht dat:

- er niet het minste geloof kan worden gehecht aan het feit dat ze na de eerste aanval door M. nog vier keer door zijn bende bedreigd en overvallen werd daar (i) haar moeder het slechts over één incident heeft na de eerste aanval en dit niet linkt aan M., (ii) de verzoekende partij verklaart dat M. meerdere keren is opgepakt maar steeds werd vrijgelaten, maar haar moeder verklaart dat M. nooit is gearresteerd, (iii) het niet geloofwaardig is dat ze de link had gelegd tussen de bedreigingen en M. en zijn bende maar dit niet meteen aan haar ouders vertelt die in België in een asielprocedure zitten omdat ze er het nut niet van inzag, (iv) het eerder vreemd is dat de verzoekende partij niet wordt vermeld in de eerste dreigbrief maar wel in de tweede terwijl ze volgens haar verklaringen jarenlang werd geviseerd door deze bendeleden en (v) het niet aannemelijk is dat ze na het vernemen van een mogelijke link tussen M. en haar problemen dit niet zou gaan melden aan de politie;*
- er zich verschillende tegenstrijdigheden bevinden in haar verklaringen en de verklaringen van haar moeder aangezien (i) ze verklaart dat haar moeder een eerste keer telefonisch bedreigd werd in het politiecommissariaat, maar haar moeder verklaart dat deze telefoontjes plaatsvonden een dag voor zij naar het politiecommissariaat ging, (ii) de verzoekende partij verklaart dat de afpersers 5000 soles eisten maar haar moeder het heeft over 1500 soles of 1500 dollar en (iii) ze verklaart dat haar moeder op dezelfde dag een kopie van de aangifte van de tweede dreigbrief meekreeg, maar haar moeder verklaarde dat ze die kopie maar vijf dagen na de aangifte kreeg;*
- het opmerkelijk is dat ze niet weet hoeveel kogels er in de dreigbrief zaten en*
- er geen geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat ze in juni 2020 naar het ouderlijk huis moest om haar identiteitskaart op te halen.*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op dezelfde feiten en elementen waarop haar ouders zich hebben beroepen bij hun verzoek om internationale bescherming dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat deze ongeloofwaardig zijn bevonden in 's Raads arrest van 29 april 2022 met nummer 272 128. Tegen deze beslissing is door de ouders van de verzoekende partij geen cassatieberoep ingesteld waardoor dit arrest kracht van gewijsde heeft gekregen. De elementen staan dus vast en werden reeds beoordeeld op hun waarachtigheid. In de mate dat de verzoekende partij voor haar verzoek om internationale bescherming zich beroept op deze elementen, kan dienstig worden verwezen naar de argumentatie van bovenvermeld arrest, waar het vluchtrelaas van de ouders van de verzoekende partij als ongeloofwaardig werden beschouwd.

In dit opzicht kan de verzoekende partij ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij nieuwe en overtuigende verklaringen heeft afgelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming dewelke niet alleen een nieuw licht zouden kunnen werpen op haar verzoek om internationale

bescherming, maar ook op het verzoek van haar ouders. Na een grondige lezing van het administratief blijkt echter duidelijk dat de verzoekende partij zich volledig op dezelfde feiten baseert die haar ouders naar voor hebben gebracht bij hun verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing dan ook terecht dat:

“Er moet worden vastgesteld dat u zich op dezelfde feiten en problemen baseert waarvoor uw ouders, [J.] (O.V. 9.012.450 en CGVS 20/13329) en [L.] (O.V. 9.012.466 en CGVS 20/13331), een verzoek om internationale bescherming indienden. In het kader van hun verzoeken werden de problemen van uw ouders door het CGVS over de hele lijn ongeloofwaardig bevonden. Deze beslissing werd integraal gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die het beroep van uw ouders dan ook verwierp (arrest RvV 272128 van 29 april 2022).

U brengt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van de RvV, integendeel. Zo duiken er in uw verklaringen dermate veel elementen op die inconsistent zijn met het relaas van uw ouders, waardoor er kan besloten worden dat de reeds door de RvV vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van uw ouders en van het actueel ook door u gebrachte asielrelaas alleen nog maar versterkt wordt.”

Door eenvoudig in het verzoekschrift aan te voeren dat ze nieuwe en overtuigende verklaringen heeft afgelegd, zonder te verduidelijken wat deze elementen dan precies zijn, slaagt ze er niet in om de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing om te buigen of in een ander daglicht te plaatsen.

Dit is eveneens van toepassing waar de verzoekende partij citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud en haar eerder afgelegde verklaringen herhaalt. Uit een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal met haar verklaringen en bewoordingen rekening heeft gehouden bij het beoordelen van haar verzoek om internationale bescherming en deze motieven duidelijk heeft verwoord in de bestreden beslissing. Door louter haar eerder afgelegde verklaringen opnieuw te herhalen slaagt ze er niet in de motieven van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen.

De verzoekende partij kan evenmin worden gevolgd wanneer zij stelt dat de door de commissaris-generaal geciteerde incoherenties en tegenstrijdigheden niet kunnen worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen en dat zij op zichzelf niet van die aard zijn dat ze afbreuk doen aan haar algemene geloofwaardigheid. Het blijkt echter duidelijk uit de lezing van het administratief dossier dat de tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoekende partij betrekking hebben op alle elementen van haar verhaal. Zo komen haar verklaringen niet in het minst overeen met deze van haar ouders wat betreft het feit dat ze is lastiggevallen door de bende van M., het telefonisch contact van de bende, het bedrag dat werd geëist door de afpersers en het verkrijgen van de kopie van de aangifte van de tweede dreigbrief bij de politie. Deze betreffen allemaal kernelementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij en kunnen dus wel degelijk gezien worden als belangrijke onderdelen in haar verklaringen. Bovendien slaagt ze er niet in, door eenvoudig te stellen dat deze incoherenties en tegenstrijdigheden niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar huidig verzoek, deze incoherenties en tegenstrijdigheden op te helderen of te verduidelijken. De verzoekende partij slaagt er met een dergelijk verweer dus niet in om de motivering van de commissaris-generaal te weerleggen.

In het verzoekschrift tracht de verzoekende partij een verklaring te geven voor de tegenstrijdigheden in de verklaringen van haar en haar moeder. Ze stelt hiervoor dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Peru en het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal. De tegenstrijdige verklaringen die door de commissaris-generaal zijn vastgesteld hebben echter voornamelijk betrekking op gebeurtenissen die zich vanaf november 2019 hebben voltrokken. Het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden op 7 juni 2022. Het betreft dus een tijdsperiode van minder dan drie jaar. Tijdsverloop kan absoluut geen verschoning zijn voor de tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoekende partij en haar moeder, aangezien het helemaal geen lange periode betreft. Bovendien kan er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij zich inzet om volledige en juiste verklaringen af te leggen wat betreft zijn asielrelaas. In het geval van de verzoekende partij zijn het ook elementen die in de kern liggen van de reden van haar vlucht uit Peru waardoor ook kan worden verwacht dat zij over deze elementen nog herinneringen zou hebben of juiste verklaringen zou afleggen. Verder bevindt haar hele gezin zich in België en blijkt nergens dat ze onderling geen contact meer hebben. Ze was dus in de mogelijkheid om vragen te stellen over deze elementen als zij hier enigszins twijfels over had. Het feit dat zij dit niet heeft gedaan wijst op een desinteresse in haar eigen vluchtproblematiek en komt haar geloofwaardigheid niet ten goede. Bovendien

slaagt zij er met dit verweer niet in om de motivering van de commissaris-generaal te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen.

Een verdere verklaring die zij voor deze tegenstrijdigheden aanvoert in het verzoekschrift is dat wat ze heeft meegemaakt een traumatische ervaring is wat kan leiden tot psychische stoornissen en een vertekende beleving van de werkelijkheid. Dit is echter een blote bewering die nergens wordt ondersteund in het administratief door een medisch attest. Dit wordt eveneens niet bijgevoegd door de verzoekende partij in het verzoekschrift. Dit kan dus op geen enkele manier een vergoelijking zijn voor de tegenstrijdigheden en incoherenties in haar verklaringen waardoor ze er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Ze stelt verder dat ze zich nu realiseert dat ze voorafgaandelijk aan haar persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal beter de gebeurtenissen en haar directe vluchtmotieven even op een rijtje had kunnen zetten om zo een accurater verhaal naar voor te kunnen brengen. Waar ze hiermee wil verklaren dat ze incoherenties en tegenstrijdigheden heeft naar voor gebracht omdat ze meer tijd nodig had om de door haar overkomen feiten en gebeurtenissen te herinneren en naar voor te brengen, is het volledig onduidelijk waarom ze dit niet tracht naar voor te brengen of te verduidelijken in het verzoekschrift. In het verzoekschrift krijgt de verzoekende partij de mogelijkheid om de motieven van de commissaris-generaal te weerleggen en in een ander daglicht te plaatsen, eventuele incoherenties op te helderen en tegenstrijdigheden te verklaren. Ze laat dit echter volledig na.

Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift hekelt dat de commissaris-generaal enkel rekening heeft gehouden met de vragen waarop de verzoekende partij een onaannemelijk of onvoldoende antwoord heeft gegeven kan ze niet worden gevolgd. Ze laat immers volledig na om aan te geven in het verzoekschrift met welke vragen en antwoorden dan geen rekening is gehouden door de commissaris-generaal en dit kan ook niet blijken uit een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij haalt als laatste aan in het verzoekschrift dat de lokale autoriteiten nooit een daadwerkelijke bescherming voor haar kunnen garanderen omdat haar belagers contacten hebben met de lokale politie. Als eerste moet hierover worden opgemerkt dat de verzoekende partij met het bovenstaande niet aannemelijk maakt dat zij effectief problemen heeft met M., zijn bende of dat ze door hem of zijn bende wordt bedreigd. In dit opzicht heeft de verzoekende partij in principe geen bescherming nodig van de lokale politie of autoriteiten omdat zij niet wordt bedreigd of een gegronde vrees heeft voor vervolging. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de politie wel degelijk heeft opgetreden als de verzoekende partij of haar familie klacht tegen M. of zijn bende ging neerleggen. Zo verklaart de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud dat de politie naar aanleiding van haar aangifte in 2012 maatregelen hebben genomen. Zo stelt ze: "In die période werden er maatregelen genomen. Ze stuurden patrouilles in de zonen en dat heeft ongeveer een jaar geduurd." en "Volgens wat ik heb kunnen achterhalen konden ze hem aanhouden, maar lieten ze hem telkens weer vrij" (NPO, p.7). Wat betreft de tweede bedreiging die ze ontvingen en de daaropvolgende klacht, kwamen er verschillende agenten naar haar huis (NPO, p. 15). Uit haar verklaringen blijkt dus wel degelijk dat de politie gehandeld heeft toen de verzoekende partij of haar familie klacht ging indienen en dat M. zelfs even werd opgepakt. Ze kan dus niet gevolgd worden als ze stelt dat de politie geen bescherming aan haar kan bieden aangezien uit haar verklaringen het tegengestelde blijkt. De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient geen bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Dat M. dus werd vrijgelaten wil dus geenszins betekenen dat de Peruviaanse overheid geen bescherming kan bieden aan de verzoekende partij. Verder stelt de verzoekende partij dat M. connecties heeft bij de lokale politie. Dit is echter een blote bewering die op geen enkele manier op haar waarheid kan worden gecontroleerd en zij evenmin tracht aannemelijk te maken.

In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3.2. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.3.3. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.3.4. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partijen maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Peru zouden hebben gekend.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende: "Betreffende uw stelling dat het in Peru overal heel gevaarlijk is en dat er een gebrek aan veiligheid is (CGVS [E.], p. 20), kan er volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig dit artikel kan aan een verzoeker deze status toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad. Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van

dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

De verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken.

Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

8. Waar de verzoekende partij de schending inroept van “schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur”, dient vastgesteld dat zij enkel het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel aanhaalt (zie supra). In zoverre de verzoekende partij de schending van andere algemene beginselen van behoorlijk bestuur aanvoert, laat zij na te duiden welk(e) beginsel(en) zij geschonden acht.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)”

Bijgevolg maakt de verzoekende partij, op basis van dezelfde vluchtmotieven als haar broer, evenmin aannemelijk dat zij om deze redenen nood heeft aan internationale bescherming.

In het verzoekschrift haalt de verzoekende partij aan dat zij door de feiten die haar broer heeft aangehaald bij zijn verzoek om internationale bescherming angstaanvallen heeft en gebukt gaat onder stress. Dit is echter een blote bewering die op geen enkele manier wordt ondersteund door medische of psychologische attesten, noch worden deze door de verzoekende partij toegevoegd bij het verzoekschrift. Bovendien zijn deze beweerde problemen geen elementen waarvoor de verzoekende partij onder de toepassing van

artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet zou vallen. Dit kan tevens gesteld worden over het feit zij zich zorgen maakt dat zij haar schoolopleiding in België zal moeten stopzetten bij een gedwongen repatriëring naar Peru.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat niet wordt aangetoond dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalde die een apart verzoek rechtvaardigen.

6.4. Aangezien niet blijkt dat ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A, § 2 van het Vluchtelingenverdrag. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

6.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij een verzoek om inlichtingen werd toegestuurd en dat ze dit verzoek om inlichtingen heeft beantwoord. In dit verzoek om inlichtingen kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

6.6. Waar de verzoekende partij de schending inroept van “*schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur*”, dient vastgesteld dat zij enkel het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel aanhaalt (zie *supra*). In zoverre de verzoekende partij de schending van andere algemene beginselen van behoorlijk bestuur aanvoert, laat zij na te duiden welk(e) beginsel(en) zij geschonden acht.

6.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

mevr. M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS